

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:
Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULŪ XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

© seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

Nr. 115.

Duminică 8 (20) Iulie

1884.

Nou AbonamentŪ

la

„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1-a Iuliu st. v 1884 se începe unŪ nou abonamentŪ, la care invităm pe onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

AbonamentŪ: Pentru Austro-Ungaria cu posta: pe trei luni 3 fl., pe șese luni 6 fl., pe unŪ an 12 fl. Pentru România și străinătate: pe trei luni 9 franci, pe șese luni 18 franci, pe unŪ an 36 franci.

RogămŪ pe d-nii abonați ca se binevoiesc a-și reînoui de cu vreme prenumărările pentru ca trimiterea diarului sē nu sē intrerupă.

Administratiunea „Gazetei Transilvaniei.“

BrașovŪ in 7 (19) Iulie.

Ceea ce amŪ preșisŪ cu privire la demonstrațiunea antigermană din Paris s'a întēplatŪ: incidentul de dinaintea otelului „Continental“ s'a aplanatŪ curēndŪ.

GuvernulŪ francesŪ s'a grăbitŪ a dă satisfacțiune pentru insultarea stēgului germanŪ; foile franceze fără deosebire de partidă au condamnatŪ manifestațiunea din strada Rivoli, „care putea compromite bunulŪ renume alŪ Franciei;“ organele guvernului germanŪ parte au tăcutŪ, parte au vorbitŪ despre acea manifestare cu multă rezervă și rēcēlă, dovadă cā d-lŪ de Bismark pentru acum n'are de gândŪ a provocă unŪ rēșboiu cu Franca.

Numai diarele germane independente au strigatŪ și strigă încă cātŪ le ia gura în contra populațiunei Parisului și în contra Franciei.

„Este bine cā Francesii ni-au arătatŪ din nou ce sentimente nutresce Franca față de noi. Pacea între Franca și Germania este numai o cestiune de oportunitate pentru populațiunea francesă. De aceea, dēcā voimŪ ca se n'avemŪ de lucru cu Franca, trebuie ca Francesii sē se tēmă de puterea noastră. ScimŪ noi cā guvernulŪ și diplomațiunea francesă sunt numai paravanulŪ, îndērētulŪ cārui se află populațiunea francesă, cu care trebuie se contāmŪ în ultima analiză.“

Astfelu vorbescŪ foile șoviniste germane și vorbele lorŪ vorŪ dă numai nutremētŪ mai multŪ sēmțului de rēșbunare alŪ FrancesilorŪ, ce arde sub spuză.

Germanii și mai alesŪ Prusianii sunt vestiți de pretențioși. Cu tōte astea trebuie se ne surprindă, cā pretenșiunile lorŪ mergŪ până a cere dela poporulŪ francesŪ ca sē-și schimbe părerile și sentimentele după pofta guvernelorŪ din Paris și BerlinŪ și sē uite desastrelle ce le-a suferitŪ la 1870—1.

Bine a dīsŪ „Times“ din Londra: „Nimeni nu pōte se ia în nume de rēu ElsațianilorŪ, dēcā se folosescŪ de ori ce ocaziune, spre a-și documentă credința cātră patria lorŪ, care a cădŪtŪ în mână străine.. Aceia însă, cari facŪ aneciuni, sēu, cā deștēptă unŪ lungŪ și înfocatŪ dorŪ de rēșbunare, de aceea ar trebui sē se supună acestui faptŪ.“

Este adevēratŪ prin urmare, cā pacea dintre Franca și Germania nu e decātŪ o cestiune de oportunitate. Se nasce acum întrebarea. cātre de ce d. de Bismark ține ađi așa de tare la oportunitatea acestei păci? Nu cumva țese elŪ acum la altŪ rēșboiu, bună-ōră la unŪ rēșboiu cu Rusia? Rusia este, pe lângă Franca, celŪ mai puternicŪ rivalŪ alŪ Germaniei și dēcā ađi se naște intimitate între curțile dela BerlinŪ și

Petersburg acesta nu e după pofta cancelarului ci după aceea a bētrānului împērātŪ Wilhelm. Cine scie ce surprisă ne mai aștēptă din partea puternicului cancelarŪ?

Sciri telegrafice.

(Serv. part. alŪ „Gaz. Trans.“)

Praga, 19 Iulie. — UnŪ numērŪ de 300 de Cehi din Budapesta, la cari s'au alăturatŪ și 100 de Maghiari, poporŪ numerosŪ, reuniuni și corporațiuni, au fostŪ primitŪ cu strigăte de „Slava“ și „Eljen.“ ProfesorulŪ Brabek îi salută în limba maghiară, accentuândŪ cā națiunea maghiară a fostŪ cea dintēia care a onoratŪ pe Cehi visitândŪ teatrulŪ. Intrarea în orașŪ a fostŪ imponentă.

Marsilia, 19 Iulie. — De alaltaeri sēră până erī diminētă au fostŪ 23, ēr în Toulon 14 morți de coleră.

BrașovŪ, 5 (17) Iuliu.

„TelegrafulŪ RomânŪ“ din Sibiu scrie în numērulŪ sēu dela 23 Iuniu (5 Iuliu) a. c.: „In lupta pentru existența noastră politică forțe de multe ori facemŪ trista esperiență, cā mulți luptaci se folosescŪ de mijlōce, cari momentanŪ producŪ ōreări folōse pentru scopuri particulare, aceste folōse momentane însă producŪ atâta stricăciune, încātŪ ori ce omŪ cu inima la locŪ trebuie sē se opună contra întrebunțarilorŪ de astfelŪ de mijlōce.“

Cu părere de rēu trebuie sē constatămŪ cā „Tel. Rom. însuși se folosescŪ de nisce mijlōce forțe condamnabile pentru scopurile sale particulare cānd cu cinci zile mai târziu, în Nr. 74 dela 28 Iuniu (10 Iuliu), scrie sub titlulŪ „La situațiune“ următorulŪ pamfletŪ asupra RomānilorŪ brașoveni:

Conducătorii partidei sāsesci din BrașovŪ temându-se, cā nu vorŪ putē scōte pe candidatulŪ lorŪ față de alŪ regimului, s'au pusŪ în conțelegere cu unii dintre corifeii pasiviștilorŪ romāni de acolo, ca aceștia sē țină pe alegătorii romāni în pasivitate, ēr ca premiu pentru acēstă conduită de totŪ „politică“ a pasiviștilorŪ, Sașii au promisŪ „înțelepților“ romāni, cā la restaurarea magistratului din BrașovŪ pe unulŪ dintre pasiviști ilŪ vorŪ alege de fiscalŪ, ēr pe altulŪ de senatorŪ.

Vine vremea alegerii de deputatŪ în comuna Herman. „Consciencioșii“ pasiviști romāni se ținŪ strânsŪ de înțelesulŪ avutŪ cu „neînțelepții“ Sași, umblă în ruptulŪ capului după bieții alegătorii romāni ca sē nu mērgă la urnă, se înțelege pentru salvarea principiului „solidarității.“ Alegătorii romāni — în cea mai mare parte — ascultă de „bunii“ lorŪ conducătorii, se abținŪ dela alegere; — și rezultatulŪ: învingerea partidei naționale sāsesci, și prin urmare, salvarea principiului „solidarității.“

Acum e rēndulŪ la Sași ca sē se țină și ei de pactulŪ făcutŪ cu unii „pasiviști.“ SosescŪ vremea alegerii ampoiaților în magistratulŪ din BrașovŪ, Romāni cei cu pactulŪ, liniseiți în consciința lorŪ, cā și-au implinitŪ misiunea și ca Romāni „buni“ și cā ōmenii de „cuvēntŪ,“ aștēptă cu încredere resplata. ResultatulŪ alegerii la magistratŪ: învingerea partidei naționale sāsesci, fiscali și senaiori toți sași. (A se vedē corespondența noastră dto BrașovŪ 12/24 Iuniu a. c. publicatā în Nr. 70. și „Gazeta Transilvaniei“ articolulŪ primŪ Nr. 95.)

IntrebămŪ acum pe frații Brașoveni: Cine sunt die Betrogenen Betrūger?

Ce a voitŪ „TelegrafulŪ RomânŪ?“ A voitŪ sē discrediteze și sē ia în rīsŪ solidaritatea RomānilorŪ brașoveni la alegerile trecute întorcândŪ faptele petrecute cu intențiune și vorbindŪ neadevērurile cele mai grosolane.

SuntemŪ datorii a declară cā tōte cāte le înșiră „Tel. Rom.“ despre tocmēla, în care ar fi intratŪ Romāni brașoveni cu Sașii ca se facă spe-

culă cu passivitatea, sunt nisce invențiuni rēutăciōse.

Romāni de aici nu numai cā nu s'au înțelesŪ cu Sașii ca sē rețină dela urnă pe alegătorii romāni, dēr la alegerea din HermanŪ esprimāndu-se cāțiva fruntași sași față de „corifeii pasiviști,“ cari erau preșenți, cā se sēmțŪ recunoscătorii pentru leala atitudine a RomānilorŪ, aceștia li-au declaratŪ, cā totŪ ce au făcutŪ, au făcutŪ numai și numai spre apērarea solidarității naționale și cā așa le dictă datoria de Romāni.

Nici mai târziu, la alegerile ampoiaților orașenesci, nu s'a încheiatŪ nici unŪ felŪ de pactŪ între Romāni și Sași, ci Romāni au încercatŪ numai a sē înțelege cu partidele sāsesci, cerēndŪ unŪ postŪ celŪ pușinŪ, nu ca recompensă pentru vr'unŪ serviciu, ci pentru cā așa cere dreptatea, ca sē fie considerați și cei dēce mii de Romāni brașoveni. Sașii n'au voitŪ sē ia nici unŪ angajamentŪ și de aceea Romāni au votatŪ independentŪ așa cum li s'a părutŪ, cā este mai bine.

Prin urmare nu pōte se fie nicidēcum vorba de-o păcălitură a RomānilorŪ brașoveni din partea SașilorŪ.

CātŪ pentru „înșelătorii înșelatei,“ aceștia nu sunt nici „corifeii pasiviști din BrașovŪ,“ nici „sērmanii alegătorii romāni“ cari n'au mersŪ la urnă, ci numai cucernicii și cuvioșii politici dela „TelegrafulŪ RomânŪ“ din Sibiu. Quod erat demonstrandum!

Cronica zilei.

Astă sēră, musica regimentului 2 de liniă va dă concertŪ în grădina berăriei din Strada CăldărarilorŪ.

TotŪ astă sēră musica pompierilorŪ va dă unŪ concertŪ la „PomulŪ Verde.“

Pompierii vorŪ face māne o excursiune cu musică în pădurea Honțerus, unde vorŪ petrece tōtă ziua.

Luni, ni se scrie din Borszek, a făcutŪ farmacistulŪ Zurány Kálmán o încercare, de-a se sinucide, luând o soluțiune de douē grame de morfină. ElŪ a dīsŪ cā mai bine voiesce sē mōră, decātŪ sē pațā rușine; — nu putea plăti omulŪ 100 fl., ce-i luase imprumutŪ înainte de-a merge la acele băi. DoctorulŪ l'a deșteptatŪ, administrāndu-i unŪ antidotŪ. E nădejde de mântuire.

„SeminarulŪ pentru junimea romānă gr.-cat. studiōsă în BlașiŪ“ e aprōpe gata. In anulŪ viitorŪ scolaricŪ se vorŪ adăposti în elŪ 60 de scolari. Onōre metropolitului Vancea, pentru cā scie așa bine se îngrijescŪ de studenții romāni sērmanii.

La manevrele ce se vorŪ ține în AradŪ în ființa de față a împērātului, vorŪ luă parte 23 batalione de infanteriă, 21 escadrōne de cavaleriă și 13 baterii cu 56 de tunuri.

Din Biserica-Albă 250 familii stau gata sē plece peste granițe în mila Domnului. Causa este — sērăcia, cu care în țera noastră nu mai potŪ luptă.

Studenții universității din Agram vorŪ publică în Gazeta lui Starcevič „Sloboda“ unŪ manifestŪ împotriva lui Miscatovic și-a tovarășilorŪ lui. Se mai scrie, cā ei vorŪ face unŪ atacŪ asupra casei lui. Stăpānirea este hotărītă sē închidă universitatea.

Societatea pentru ajutorarea femeilorŪ din TirolŪ a dăruiț 400 fl. pentru inundații din Galiția.

Sēptēmāna viitorē A. S. principele Alexandru alŪ Bulgariei va sosī la castelulŪ Peșelui, unde petrecŪ MM. LL. Regele și Regina Romāniei.

„LoidulŪ-RomānŪ“ este titlulŪ unui diarŪ, ce a apărutŪ în Romānia. Se ocupă cu afaceri industriale și

de bursă. Opoziționalii spun că el scrie, după cum dictă interesele Austriei.

Luni în 2 Iulie țeranii din Aldești din România s'au răsculat împotriva autorităților, care voiau a espropria 5 locuitori din aceea comună de 75 făclii de pământ. S'a comis o ucidere. Faptul se anchetează.

Comisiunea, care am spus că va fi însărcinată cu cercetarea cărților didactice dela liceele din România, se compune din d-nii: Zalomit, Hăjdău, Crăciunescu, Tocilescu, Bacaloglu, Gogu și Dr. Brânză.

În Ploesci muri zilele acestea o femeie, Maria Enache, otrăvindu-se cu ciuperca.

„Telegraful” scrie, că în 24 Iunie a căzut în comuna Ișelnița din județul Dolj și în comuna Vêrlez din județul Cuvurliu ploii amestecate cu pământ mare. Viile și sămănturile sunt distruse.

»Carpații» scriu: În ziua de 14 Iunie, în comuna Ursăia, județul Olt, a căzut o ploie torențială amestecată cu pământ, în mărimea unui ou de pasere, care a ținut 80 de minute, iar topirea a ținut până la 16 Iunie. Din această cauză s'au distrus toate sămănturile de primăvară, der se crede că se vor îndrepta.

Clubul liberal conservator din București a intentat o acțiune contra bandelor de ciomăgași conduse de poliție, pentru violarea domiciliului.

Printr'un decret regal apărut în »Monitorul oficial», garda națională din România s'a desființat.

D. M. Ștefănescu recomandă următorului leac împotriva filoxerei:

»Să se fêrbă în cazane sulf (puciosă de pământ) și când apa va fi caldă, să se amestece cu păcură; după aceea să se ude bine la rădăcina vișele.»

Gazetele berlinese vorbesc cu înverșunare de batjocurirea stégurilor germane din Paris și cer satisfacțiune. Una din ele dice: »Nu avem lipsă de desvino-vățiri gôle, ci cerem o pedepsire esemplară a făptuitorilor.» Altă dă cu socotela, că stégurile cu intențiune au fost aședate pe »Continental».

Comisarul polițienesc Galieu, care nu a arătat destulă energiă față de tumultuanții dela »Continental» cu ocaziunea ruperii stégului german a fost destituit.

Deroulé declară că liga patriotică francesă nu s'a amestecat în incidentul dinaintea hotelului »Continental». Diarele consideră incidentul ca aplanat.

Din Varșovia se scrie, că Țarul, în urma descoperirii atentatului plănuț în contra sa, nu va visita acel oraș.

Pagubele cauzate de inundările din Polonia rusescă se urcă la 3.900.000 ruble. Comitetul de ajutorare din Cracovia s'a desființat.

Comitele de Paris împreună cu întreaga familie orleanistă a dat pentru sêracii din Marsilia 50.000 franci.

Germanul, care a insultat stégul frances înaintea statuei Strassburgului scupându-l se numește

Dr. Wurster și a fost luat la interogatoriu de ambadorul german.

»Moniteur de Rome» scrie cu privire la cunoscutele vorbe ale lui Pidal: »Acum întâia oară se exprimă ministrul unei însemnate țeri pentru independența teritorială a Papei. Astfel cestiunea politică și religioasă se face deodată cestiune diplomatică. Aceasta e dovadă de un mare progres.»

Mare bucurie în Vatican!

Parlamentul Angliei, spune »Observer», se va închide pe un timp nehotărît.

Lucrările conferinței din Londra, s'au mai bine ținând ale comisiunii financiare se continuă cu mare încordare. Se pare, că Anglia va trebui să facă concesii față de Franța în ce privește scăderea camentelor.

Scirea că China a respins cererile Franciei se desminte. O înțelegere între aceste două state e pe drum de a se face.

O adunare numărôsă de elvețiani emigrați s'a ținut în America la Washington, hotărînd a da un manifest împotriva măsurilor de asupra, ce se iau mai ales de ministrul Frey în contra lor.

Ce are să facă opozițiunea?

Citim în numărul dela 12 Iuliu al ziarului opozițional »Ellenzék», sub acest titlu următoarele:

Diarele încă tot se ocupă cu cestiunea pasivității, pusă pe tapet de »Ellenzék». Intre altele »Arad és vidéke», un organ al partidei noastre, se ocupă cu această cestiune și face reflecțiuni la articuli publicați în »Pesti Napló» și »Egyetértés», referitori la acest obiect.

Articolul din »Arad és vidéke» sună precum urmază:

»Bartha Miklos, un eminent membru al partidei independente, făcând în »Ellenzék» o critică dreaptă asupra alegerilor trecute, și-a dat părerea, că, față cu brutalitățile și călcările de lege comise de guvern, opozițiunea să demonstreze prin aceea, ca membrii ei aleși să-și depună mandatele. În legătură cu acesta a recomandat, ca opozițiunea prin o reprezentațiune către rege să cêră dizolvarea dietei alese pe cale nelegală și brutală, fiind că majoritatea partidei guvernamentale nu va insinua mandate, ci cărțicele de serviciu.

»La propunerea lui Bartha face reflecțiuni »Egyetértés» și »Pesti Napló.»

Ambele diare recunosc și intonează, că în marea amărăciune, care este isvorul acestor propuneri, multă dreptate și multe adevăruri se cuprind, însă nici unul dintre aceste două diare nu se alătură la propunerea concretă.

»Egyetértés» dice că opozițiunea n'ar purcede corect, decât în masă ar părăsi parlamentul, deoarece ea are dreptul de a ședea acolo. Ea se poate provoca la încrederea ce a pus-o poporul într'ênsa. Majoritatea nu reprezintă voința națiunii. Ea s'a ales prin forță, prin coruperea convingerilor, și prin brutalitatea oficioasă, prin urmare ea reprezintă numai pe vr'o câteva sute de cetățeni demoralizați, er nu națiunea.

»Ar fi deci un lucru întors, decât acela, care cu tot dreptul ședea acolo s'ar duce, și tot astfel dacă cel

ce are a-și mulțami locul din parlament numai alegerilor falsificate ar rămân acolo.»

»Egyetértés» intonează mai departe, că nu este iertat a espune întemplierilor unei noue alegeri pe alegătorii opoziționali, cari septemăni întregi au avut de a suferi amenințări și tiranisări din partea oficioșilor. Și apoi las' că dacă amăv de a face cu un guvern ce ține la demnitatea sa! Un astfel de guvern s'ar sfii și s'ar spăria de o astfel de atitudine a opozițiunii. Dar Tisza s'ar bucura. Ba poate că chiar și pe la curte s'ar bucura de o asemenea stare a lucrurilor, și anume din motivul, că cei dela curte încă niciodată slugă mai plecată decât Coloman Tisza nu au avut.

Ei bine! Tote acestea sunt adevărate. Însă pentru aceea noi considerăm țipetul de durere al lui Bartha Miklos de foarte motivat. Acel vait străbate națiunea întregă și produce rêsunete pretutindeni. Pentru că mare tortură, grea sarcină apasă pe sufletul națiunii, că față cu călcările de drept strigătoare la cer, față cu temerarele abuzuri de putere, față cu îngâmfarile cinice ale corupțiilor făcute cu puterea banilor, înzadar mai caută dreptate și remedii, poate merge dela Caiafa la Pilat, nimic nu va câștiga. Cu mâinile și cu picioarele în cătuși omul nimic nu poate face. Așa este astăzi și această națiune. Națiunea e silită a privi cum se calcă drepturile în picioare în modul cel mai brutal, ea e cuprinsă de mânie și de indignațiune, strigă cătuși ia gura după dreptate, dar sistemul lui Tisza de mult e surd față de toate acestea. Acel vechiu proverb național: »Murit-a regele Mateiu, perit-a dreptatea», îl putem cu tot dreptul schimba și putem dice: »Până Tisza va trăi, dreptate nu va fi.»

Până când sistemul lui va fi în vigoare până ce puterea se va afla în mâinile lui, până atunci din această țară drepturi și constituțiune exilate vor fi.

»Egyetértés» dice că acum e periculos de a amări spiritele mai departe, că în procedarea poporului iritat, poporului care își simte necasurile, dar nu și-le poate lecu, că în procedura unui asemenea popor nu este logică nici consecință, și că poporul într'o astfel de stare iute se aruncă în valurile revoluțiunii.

Ei bine! Cine împinge națiunea la revoluțiune?! Cei ce vrău binele, s'au aceia, cari îl împedă?! Aceia cari cer lecuirea călcărilor de lege, s'au aceia cari sancționează călcările de lege prin eludarea legilor?

Opozițiunea nu vrea să ațite focul revoluțiunii. Ea din toate puterile luptă contra lui. Toți pașii opozițiunii, făcuți contra sistemului — Tisza, nu sunt decât o luptă îndreptată în contrarevoluțiunii. Pentru că Ungaria numai decât va scăpa de Tisza, va pute scăpa de revoluțiune.

Pentru aceea deci opozițiunea trebuie să caute, ca, cu tot chipul și prin ori ce mijloce, să rêsôrte acest sistem. Pentru că numai astfel se poate insufla de nou în națiune credința, care, după ce se va stinge, va face loc revoluțiunii.

Er această credință și încredere, în patria noastră, e aproape să apună.»

Correspondența noastră din Comitete.

Iclod, 30 Iunie 1884.

Pățania noastră cu dreptul de crismărit, cred că va fi o învățatură pentru locuitorii vre-unei comune, că, decât se află încă pe calea, pe care am fost noi, vâdându-ne urmele, să apuce pe alta mai bună.

FOILETON Ū.

Din Basmele Mongole.

Fratele sgârțit.

(Trad. de I. S. Spartal.)

O-dată trăiau într'un oraș din India doi frați.

Pe cel mare îl chemă Ashi; eră pre sêrac, nu avé pe nimeni care să pună o vorbă bună pentru dînsu, nu avé nici un sprijin, câștiga și el ce pe apă nu curge, și ce puté ore să câștige din buruenile și din lemnele ce vindea?

Fratele îl mic însă eră foarte bogat și cu inimă rea.

Intr'o zi potti la masă pe vecinii lui cari erau toți bogați. Însă nu-i dădu în gând să pottescă și pe frate-sêu nenorocitul, și când bietul om se întôrse în ziua aceea acasă nevastă-sa îi dîse: »Mai bine ar fi pentru tine ca să mori decât să te trăiesc necinstit cum ești. Uite, chiar Bogo fratele têu nu se micșorează sê-te pottescă la masă.»

— Dreptu vorbesc tu, s'a isprăvit. Am să mă omor singur» rêsponse Ashi dând din cap.

Apoi își ia un topor și o frînghiă și plécă. Merse peste mai mulți munți până ce ajunse într'o pădure mare prin care trecea o gârlă mare. Merse în susul apei

totu căutând un loc mai bun unde să se spândure. Odată vede înaintea lui o mulțime nespūsă de diavoli, cărora le dice Danikis, cari jucau pe erbă pe când alți draci le cântau. După ce jucară câtă jucară, unul dintre dînșii se repezi într'o vâgăună din munte și scose un sac mare și un ciocan și le aduse în mijlocul ălorlalți draci. Pe urmă încep să dea cu ciocanul în sac și cum da odată, numai decât eșia mîncări și bêturi, cu cari se desfătau toți dânciucii. Pe urmă totu din sacul ăla scose colanuri, brățări, inele de aur și cu diamante, și felu de felu de podobe scumpe. Diavolii se înpopoțonară cu lucrurile acele scumpe și după ce puseră sacul și ciocanul la locul lor, fugiră.

Cum se făcură neveduți Ashi își făcu un felu de scară cu care se lăsă până în vâgăună și puse mâna pe sac și pe ciocan. Pe urmă iute, iute, făcu probă. Îi era fôrme; lovî de câteva ori cu ciocanul și scose felu de felu de mîncări: mîncă și dînsul până se sătură și pe urmă se întôrse vesel acasă.

— Să nu mă mai jălesc — dîse dînsul nevêsti-sî cum apucă se între pe usă, — de acum încolo nu are se ne mai lipsescă nimic.

Arată nevêsti-sî sacul, apoi se pune și bate cu ciocanul în sac; numai decât scose haine, scaune, mese și tot felul de lucruri de care dorea el.

Din ziua aceea bietul vîndător de ierburî trăiea

ca un domn mare. Vecinii se întrebau mirați, că cum s'o fi înbogățit dînsu așa fără de veste, și nimeni nu scia.

— Cum s'a înbogățit? negreșit că a furat dela noi, dicea nevasta fratelui sêu. Și totu așa dicea dînsu până ce Bogo într'o zi se duse la Ashi și-l întrebă de unde până unde elu cu avere?

— Nevasta este sigură că ai furat dela noi, și dacă nu-mi spui adevêrul, să scii că te trag la judecată și judecătorii aș se pună sê-ți scôtă ochii.

Ashi îi povesti totu. Bogo întrebă care e drumul până la pădurea cu pricina și plécă numai decât și dînsul c'unu topor și cu o frînghiă.

Când ajunse la pôlele muntelui fermecat, vîdu o mulțime de draci cum se tăvăleau și se vâetau că li se furase sacul și ciocanul. Din nenorocirea lui, îl vîdu un drac. Odată strigă la drac: »Asta este hoțul care ne-a furat sacul și ciocanul. Trebuie să moră.»

Intr'o clipă nenorocitul Bogo fu prins de niște ghiare, de cari nu puté să scape nici într'un chip.

Cum sê-lu ucidem? dîse un Dinakis.

— Trebuie sê-lu ducem în vîrfu unui munte și d'acolo sê-lu prăvălim în prăpăstie, dîse unul.

— Ba nu așa; trebuie sê-lu înecăm.

— Eu dîc, că mai bine sê-lu tăiam bucatăle.

— Eu dîc că môrtea ar fi o pré mică pedepă.

Atât înainte cât și după 1848 și încă chiar până în anul trecut, dreptul de crișmarit din Iclodă a fost al Comunei, se da în arândă și de acolo se plătea notarului, judele, învățătorul s. a. Domnii, pentru a câștiga acest drept în favorul lor, încă de mult au început procesul în contra noastră și a durat până în anul trecut. Pe la jumătatea anului, cam pe la nașterea S. Iónu Botezătorului ne pomenim cu solgăbirăul în comună, și pe baza sentinței date de înalta curie reg. din Budapesta, ne publică că: dreptul de crișmarit nu mai este al nostru de cât 6 săptămâni de timp, și pe arânduș l'a oprită a mai vinde beutura sigilându-i vasele.

Noi vedându-ne despoiați de acel drept, la sfatul unor omeni mai pricepuți, ne-am înțeles, ca din comună nimeni să nu cumpere în arândă acel drept de la domni, și decă vre-unu strein îl va cumpăra nimeni să nu-i vândă beutura, era la casă când cineva îi va vinde, nimeni să nu bea la aceea crișmă, presupunându că cu timp fiindu mulți competenți (cam 17 indiviți) va rămâne era a comunei, sau poate chiar din bună voia lor îl vor dona bisericeii ori școalei, vedându că nu-l pot folosi.

Solgăbirăul fără de a lăsa să treacă multe zile dela publicarea sentinței, face cunoscut în comună și juru: cumcă: pe cutare și se va licita crișmaritul din Iclodă în cancelaria notarială din Sâncelă, și la ziua numită se prezintă acolo, ia protocolul de licitație, provocă pe cei de față să liciteze, însă nimeni nu s'a însărcinut nici din Comună nici streini, fiind-că și cei din juru erau informați despre înțelesul nostru.

Solgăbirăul vedându, că nu se însinua nimeni, a amănăut licitația până în altă zi, dar și atunci tot așa a decurs lucrul; a venit a treia și a patra oră la licitație și tot deauna s'a reintors cu acel rezultat.

A sosită timpul de 6 săptămâni, în care comuna avea drept, la totă casa era crișmă, pe când mai înainte nu era nici una.

Prin luna lui Decemvre a. tr. solgăbirăul publică, cumcă în cutare și se va licita crișmaritul din Iclodă pe anul 1884. În ziua numită se prezintă era la cancelaria notarială din Sâncelă, ia protocolul de licitație, dară nu se însinua nimeni, ci, pune pécatele pe un Jidan din Sâncelă, și ce face ce nu face, destul că rămâne el ca arânduș numai pe lângă 118 fl. v. a., din care 1/2 parte i solvesce atunci.

A doua zi după licitație, vine Jidanul în Iclodă pentru a-și căpăta crișmariu, rógă pe unul și pe altul dară nime nu s'a învoit; vine în altă zi și tot așa a pătuit.

Sosesce 1-a Ian. a. c. crișma nu era în comună fiind-că Jidanul ru avé unde-și așea butea cu venin (vinu-arsu). Ce face? Cam prin 6 Ian. pune 100 fl. v. a. în busunar, vine în Iclodă, ambli plângându din casă în casă cu suta de florini în mână, rugându pe fiecare locuitor să-i vândă beutura. Nici așa nu a căpătat pe nime, și așa s'a reintors cu suta în busunar bătându-și pieptul de necăzu.

Proprietarul Novia Docolină un om sciutor de carte și cu vađa mare în sat, pe sêrbătorile Sf. Păscă a cumpărat un butoiu cu vin, l'a dus la casa sa și când l'a cumpărat junii din sat spre a-și petrece în acele s. sêrbători, și a început a-l vinde atât jularilor cât și altor indiviți. A cumpărat apoi altul și în fine altu treilea. Unii dintre locuitori, temându-se ca nu cumva mai târziu comuna să cadă sub pedepsă, sau pôte din invidiă că Novia Docolină are câștig din beutura ce o vinde, merg în Sâncelă la notar și i fac cunoscut că în sat se vinde beutura la cutare om de atunci și de atunci, și decă s'ar întempla să vină o pedepsă pe sat, densii să nu fie de vină; asemenea raporteză și Jidanului cum stă lucrul. Notarul ia un protocol, pre care-lu subscriu toți cei insinuați. Novia Docolină aflându desr eacestea, alerđa numai de cât în Sâncelă la notar, care-i arată protocolul, densul nu a putut negă, ci a dovedit, că și alți 3 indiviți au vândut vinarsu pe sub mână, și pedepsă ce va veni să se împartă pe toți patru; tot deodată a cerut dela notar îndrumare, că ore nu ar fi posibil să pótă scăpa? Notarul la sfătuit, că nu e alta de făcut, decă să se înpace cu Jidanul, și în ziua următoare să mērgă era

acolo, că va chemă și pe jidan, dór se voru puté împacă.

În ziua următoare Novia Docolină dinpreună cu cei 3 soți merg la notar, chiamă și pe Jidan acolo și l'u rógă de pace. Jidanul, care chiar atunci trebuia să plătescă și restul de 59 fl. v. a. nu mai încăpea în piele de bucură; la început nu voia să se înpace, decă decă pe lângă arândă îi voru plăti și câștigul care l'ar fi avut din 1 Ian. până atunci, dar în urmă totuși sa învoit, că decă i voru reîntrun arândă de 118 fl. v. a. nu-i va da în judecată și pe timpul ce mai este să fiă densii arânduș în locul lui.

Novia Docolină cu doi soți s'au supus îndată la condițiunile jidanului, și au încheiat Contractu cu densul, ér altu treilea soț n'a voit a se supune, ci s'a dechiarat, că dacă îl va câștiga pe calea judecătii, atunci și densul plătesce. Pe acesta numai decă îl eschidă din societatea lor primind în locul lui pe un altu individ, care totodată e și jude comunală, și așa astăzi dreptul de crișmarit din Iclodă e al domnilor ér Novia Docolină e crișmarul din Iclodă, și vinde beutura, mai la consăngeni mai la amici, de ore-ce o parte din locuitor tot se mai reține de a bea la crișma domnilor.

Un om din Iclodă.

Colera în Franța.

După cele mai noue vești venite din Franța se constată, că numărul celor bolnavi de colera în Toulon scade. Generalul Coulomb a cercetat spitalul militar. Aici a murit și un căpitan de marină Bigalet, un șef de poliție, precum și soția admiralului Fiset.

Cât pentru scirile, că în Paris încă s'ar fi arătat colera, se scie acum sigur, că în 14 l. c. st. n. în adevăr a fost apucat un bărbat de grozava bolă, și se mai scie că, afară de acesta, a mai fost transportat într'un spital, alu doilea om îndrăgit de colera — mai ușor. Celu dinteu se chiamă Blondel și este de 39 de ani; alu doilea se numesce Rivoilin și povestește, că înainte cu trei zile de-a se bolnăvi cum trebuie, a suferit de o colică. De s'ar sfirși numai aici drumul colerei!

Academia de medicină din Paris se pronunță în sfirșit despre măsurile, ce se vede a fi cu cale să se ia pentru a împedea lățirea epidemiei. Intemeierea unei carantine în țară, spune academia, nu se pôte implini în Franța, era disinfectarea, așa cum se face pe drumurile ferate nu are nici un folos și nici un efect. Ar fi mai bine, dice densa, să se așea la stațiunile drumului de feră posturi de medici, cari să aibă grijă de omeni, ce s'ar bolnăvi ori unde, să-i despartă de masa mare a populațiunei și de ceilalți călători. Măsurile în adevăr reușite nu pôte să ia, decă însuși omul, fie pentru sine, fie pentru întreaga sa casă.

Din Constantinopol se scie, că proveniențele franceze din Marea Mediterană. Algeria și Turis sunt supuse unei carantine de 10 zile ér cele din Egipt unei carantine de 5 zile.

Stăpânirea bulgară a stabilit în Balic și Varna carantine pentru împedecarea colerei. Corăbiile, ce pot prezenta certificat de liberă trecere sunt supuse numai unei revisiuni. cele ce cad în bănuela autorităților se supun unei carantine de 7 zile.

Diverse.

Un unguur și un jude român.

Sub acestu titlu „Egyetértés“ de la 17 Iulie ia în apărare pe un conațional alu său, implicat în încercare de omor și profită de ocaziune a batjocori justiția română. Iată ce scie:

Un Ungur, Mihai Molnár, a făcut încercarea de a ucide pe un judecător în una din zilele trecute în Craiova. — Un individ, de meserie măsar, locuiesc deja de 20 de ani în Craiova. Mai deunăși avu

După multă gândire dise lui Bogo, că numai cu ciocanul dracilor ar puté să scape.

— Dar cum s'lu am? numai frate-meu îl are, și eu cum să îl cer dacă până acum totu mereu l'am certat, ba l'am și amenințat că îl trag în judecată ca pe un hoț?

— Nu face nimica, mă duc eu la dînsu s'lu rog să-mi dea ciocanu. Mie trebuie să-mi lă dea, răspunsenevastă-sa.

Însă Ashi nu vră să dea ciocanul din mână lui. Se duse la frate-său și se învoia ca Bogo să-i dea în scris la mână, cum că îi dă jumătate terea lui dacă îl va scăpa de nas.

Ashi, după ce luă în scris la mână, încep să dea cu ciocanu în nas: cum da odată, se rupe câte un nod, și tot astfel dând, nasul se tot scurta. Mai avea să dea numai odată cu ciocanu și fratesău să scape, când ce-i veni în gând muerii? pentru ce se pērdă dînsa atata avere, pe câtă vreme contractu se puté rupe, decă cumnatu-său nu va dobori tôte nodurile?

— Stai! stai! dise densa apucându pe Ashi de braț tocmai când se dea pentru a din urmă oră. A mai rămas numai un nod. Asta-i puțin lucru. Bărbatul meu pôte să rămăie și așa.

Veđi că ei îi venise altu gând. Vrea să-i dea dînsa jos nodu, care mai rămăsese la nasu bărbatu-său.

Ashi primă bucosu se strice învoiala și vră se plece. Însă când se iasă, cumnată-sa se dete furis pe la spate și-i fură ciocanul fermecat; pe urmă se întorse în odaia și vră se taie singură nasul bărbatu-său. Însă când dădu cu ciocanul, dădu așa de tare încât sparse capul bărbatu-său.

la tribunalu o causă, în care s'a osindit la închisore de 5 zile și la o amendă de 50 fl. Se pare că amăritu de „justiția de bacșiș“, ce se practică în România, osinditul s'a întors în sala de judecată și a țintit cu revolverul asupra judecătorului. Doi advocați, cari erau în apropiere au împedat în executarea planului său pe nenorocitul și l'au dat pe mânele procurorului.

Duioșă la lel. — Grădina zoologică din Dublin e vestită prin leii săi, de la cari menageriile europene de multe ori imprumută și cumpără pușori. Acum sunt câți-va ani se bolnăvi acolo o leică și ea se slăbi așa de mult, încât nici șorecii nu-i mai putea goni de pe lângă sine — ei veniau atrași de mirosul cărnurilor, ce leica nu era în stare să le mănance. Inghijitorul ei puse un câne se goniască și se o apere de cloțani. La început leica nu se avea bine cu el; dar după ce el ucise un cloțan și după ce băgă de sémă leica, că el a fost adus să-i facă bine, se făcu mai prietinosă și când muri, sërmana muri rēzēmându-și capul de el! — Edgar Quinet încă povestesc o întemplare de felul acesta din viața leilor. Elu cercetă a decă cu Geoffroy de St. Hilaire „grădina de plante“ din Paris și dice: „Un leu și o leică stetu într'o colivă fără să se misce, făta în față și fără să ne ia noue sémă. După câtă-va vreme ridică leul puternica sa labă și lin și cu multă grijă o așea pe fruntea leice. Multu timp statură apoi animalele în această poziție. Grupa lor se cuprindea de o adencă jale și de o durere, a cărei expresiune ar fi încântat ochii unui pictor. Venind mai târziu inghijitorul, ne spuse, că chiar în acea zi le murise puilul lor și așa ne esplicăm de unde venia jalea și durerea lor! Atata duioșă și simțu la lei.

Armeria. — Diarele din Madrid nu aduc vesti mai amănunțite despre arderea museului de arme de acolo. „Armeria“ s'a clădit pe vremea lui Filip II., care adună și păstră acolo obiectele istorice din colecțiunile dela Simancas și Valladolid. Cele mai cunoscute anticități erau: armătura regelui Alfons V. de Aragonia; un scut, pe care Don Iuan de Austria l'a luat dela Mauri; armătura ducelui de Alba, a lui Don Iuan de Padilla, a lui Don Alvaro Bazan ș. a. Intre steguri mai vrednic de însemnată era stegul de răboiu al lui Carol V. purtat în expedițiunea sa la Tunis. Dintre paloșe cele mai însemnate erau: paloșul celui din urmă rege din Granada Boabdil, paloșul lui Pizzaro, alu Isabellei Catoice, Colada, cunoscuta spadă a lui Cid ș. a. — Focul încep pe la 12 césuri noptea și în decurs de 10 minute aproape totă partea de sus a vechiului edificiu era cuprinsă de flacări. Regele, regina și infanta Isabella alergară la Armeria îndată ce li-se aduse vestea, că arde. După mară străduințe le succese omenilor să localizeze focul în rëndul de sus. Cea mai mare parte a armelor fu mântuită. Se făcură în grabă cercetări și până acum se crede, că focul s'a aprins din o țigară, pe care un lucrator a aruncat o din nebăgare de sémă pe o grămadă de pânză. Multe anticități au fost duse din edificiu; dar cele din rëndurile mai de jos au rămas la locul lor. Dintre anticități mai însemnate numim: stegul din bătaia dela Lepanto; paloșul lui Cid, armura și coiful lui Don Iuan d'Austria și a lui Carol V, precum și vestita coronă visigotică dela Guaragar. S'au prăpădit multe steguri în foc, armaturile japoneze, trei din acele vestite lămpașe, de cari se folosi la Lepanto Armada spaniolă. Se crede, că „Armeria“ nu se va rezidi mai cu sémă, că pentru păstrarea anticităților dintr'ensa se proiectase de multă vreme clădirea unui edificiu nou.

Revista băilor. — După cele mai noue date are: Hall 1492 ôspeți; Sangerberg 47; Trencin-Töplitz 1687; Teplitz-Schönau 4194; Carlsbad 17.542; Gmunden 3346; St. Badegund 403; Ischl 5016; Mōdling 2538; Giesshühl 175.

Heliominiatura.

De câte-va zile se află aici, în Brașov, pictorul academic din Cracovia, d-lu Schnapeck, care în vrei me de 2 césuri se însărcinază a învăța pe o cine arta heliominiaturei. Elu a avut deosebita onore a instrui în acestu frumosu gen al picturei pe damele de onore ale M. S. Reginei României, și chiar și pe Regina, care arată un viu interes pentru arta d-lui Schnapeck. Dela curtea română s'a dat și un testimoniu de recomandare scris și subscris de citōrea Reginei, de dōmna baronēsă Witzleben. Astfelu de testimonii posedă d. Schnapeck și de la alte case, unde a dat instrucție precum și de la câți-va profesori de pictură. Recomandăm și noi tuturor aceștia artă ușoră de învățat, prilejul fiindu-le bine venit. Câte-va modele a espus d-lu Schnapeck la librăria Zeidner din Tergul grēului. — Elu sēde în hotelul: Union Nr. 15 și se află acasă de la 1 până la 3 césuri.

La numărul acesta se alătură un Apel privitor la societatea „Opinea română.“

Editor: Iacob Mureșianu.
Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

pentru el: mai bine să-l lăsăm să trăiescă, dar să-l facem așa pocit încât să nu se mai încumete să se arde pe nicăiri.

— Bine, bine, strigară diavolii. Dar cum să-l facem urit?

— Eu am să-i fac un nas lung de cinci coți și o să-i fac și de ce noduri pe el.

Cum dise dracu așa și făcu. Bietul Bogo fu înțit lungit pe pământ și vătându-se de durere și de rușine.

Așteptă până să se înopteze ca să se pótă întorce în satu necugetându să înfrunte lumina zilei de rușine.

Când ajunse aproape de casă, strigă pe nevastă, și dise:

Să nu fugi de mine. Eu sunt bărbatul tău, m'am înorocit și o să mor de inimă rea.

Se închise în odaia lui și nu primă pe nimeni. Când veneau nēmurile și prietini lui să afle ce se făcuse, nevastă le strigă: „Fugiți de aci!“

Nu departe de dînsu ședea într'o chiliă, singur, budist despre sciința căruia se dusesse vestea.

Bogo vră să-l întrebe și pe dînsu ce se făcu. Trimise să cheme și l'u rugă să-l învețe ceva ca să scape.

— Ce ai? îl întreabă călugărul.

— Nu pot să-l arăt.

— Atunci nici eu nu te pot sfătui dacă nu vedu ai?

În cele din urmă Bogo se hotărî să se arate. Călugărul fugi spăriat.

Însă pentru că i se făgăduiră bani mulți dacă îl va lăsa să trăiască, se întorse iar.

Cursul la bursa de Viena
din 18 Iulie st. n. 1884.

Rentă de aur 6%	122.05	Bonuri croato-slavone	100.—
Rentă de aur 4%	91.40	Despăgubire p. dijma de vin ungh.	99.—
Rentă de hârtie 5%	88.55	Imprumutul cu premiu ungh.	114.80
Imprumutul căilor ferate ungare	140.75	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	115.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune)	96.40	Renta de hârtie austriacă	80.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune)	118.25	Renta de arg. austr.	81.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	102.—	Renta de aur austr.	103.30
Bonuri rurale ungare	101.60	Losurile din 1860	135.25
Bonuri cu cl. de sortare	101.60	Acțiunile băncii austro-ungare	855.—
Bonuri rurale Banat-Timșu	101.50	Act. băncii de credit ungh.	303.75
Bonuri rurale transilvane	101.50	Act. băncii de credit austr.	302.30
		Argintul — Galbini împărătesc	5.77
		Napoleon-d'or	9.67
		Mărci 100 imp. germ.	59.55
		Londra 10 Livres sterlinge	121.80

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 5 Iulie st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump. 93 1/2	vënd. 94 3/4
Renta rom. amort. (5%)	95 1/2	—
convert. (6%)	97	97 1/2
Impr. oraș. Buc. (20 l.)	34	—
Credit fonc. rural (7%)	102	—
" " (5%)	90	—
" " urban (7%)	101	105
" " (6%)	98	—
" " (5%)	87	—
Banca națională a României	1370	1383
Ac. de asig. Dacia-Rom.	328.	331
" " Națională	238	—
Aur	5.40.	—
Bancnote austriace contra aur	2.07.	2.09

Cursulu pieței Brașov
din 19 Iulie st. n. 1884.

Bancnote românesce	Cump. 9.15	Vënd. 9.18
Argint românesc	9.10	9.15
Napoleon-d'or	9.66	9.68
Lire turcesce	10.90	10.96
Imperial	9.90	9.96
Galbeni	5.63	5.67
Scrisurile fonc. »Albina«	100.50	101.50
Discontul	7—10 %	pe an.

Numere complete din „Gazeta” dela 1 Ianuarie a. c. se mai află.

Acei domni abonați ai noștri, cari au plătit prețul abonamentului pe una jumătate de an și pe un an, înainte de 1-a Aprilie a. c., sunt rugați a ne trimite diferența prețului urcată dela 1 Aprilie c., care pentru Austro-Ungaria face 2 fl., ér pentru România 8 lei.

ADMINISTRAȚIA „GAZ. TRANS.”

Osner Adlerberger
Eigenbau.
Jos. Dietzl Budapest.

Inlocuesce pe deplin vinul fin de Bordeaux.

Acest vin negru escelent și fără îndoială cel mai bun al Ungariei poate fi pus în privința calității sale superioare alături cu vinurile fine de Bordeaux și medicii cei mai de frunte îl prescrie cu cele mai bune succese celor ce suferă de anemiă, stare fizică slăbită, precum și reconvașenților s. a.

Veritabil e numai atunci decă atât eticheta cât și capsula și dopul fie-cărei sticle va ară marca de mai sus înregistrată la tribunalul deodată cu firma.

Se capătă în sticle implute la noi la domni Emil Porr la stéua roșă (rothen Stern) în Brașov, G. W. Grohmann în Sibiu, Csiki Lukáts, Konya Sándor, Riskas Béla, Hirschfeld Sándor, Gergely Ferencz și Novák Viktor în Clușiu precum și în cele mai multe orașe și la tóte băile (scaldele) Transilvaniei.

Nr. 36 ex 1884.
sen. scol.

3—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățator la scóla gr. cat. din Șisuț comit. Bistrița-Năseud se scrie concurs cu terminul prima August st. n. 1884.

Emolumentele sunt: 1) Salar 180 fl. v. a. plătit în rate lunare anticipative și anume 110 fl. v. a. din fondul numitei scóle, ér 70 fl. v. a. din cassa comunei. 2) Cuartir liber. 3) Doue orgii de lemne.

Alesul va fi învățator provisor trei ani după decursul cărora dovedind hărnicie și purtare bună va fi numit definitiv mărindui-se salariul la 200 fl. v. a. și accidențele de sub 2 și 3.

Dela concurenți se potesece: a) se fiă Român gr. cat. b) se fi absolvat cel puțin doue clase gimn. c) se fi absolvat preparandia se aibă esamenul de calificașune.

Suplica instruată cu documentele de lipsă este de a se așterne senatului scolastic din Șicuț posta ult. Șieu mare (Nagy Sajo)

Din ședința senat. scol. gr. cat. ținută în

Șisuț 6 Iulie 1884.

Președintele:
Ciril Deac.

Notariul:
Istrate Suciu.

5—25

Învitare de abonament la cele mai eftine țiare române.

„Amicul Familiei” țiaru beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrașuni. Apare regulat în 1/13-a și 15/27-a și a fie-cărei lune în număr câte 2—3 cóle; — și publică: novele, poesii, romanuri, aventuri picante, impresiuni de căietoria, studii sociali; — articlii scientifici mai ales din sfera economiei și a higienei de casă. — »Sciri din lumea mare» cu preferința acelea, cari interesază mai de aprópe societatea românescă, — »princiipiă din viață și notițe de petrecere. Fie-care număr este bogat și frumos ilustrat. — Prețulu de prenumerașune pre anul întreg e numai 4 fl. pre 1/2 an 2 fl., pre 1/4 de an 1 fl. v. a. — Pentru România pre anul întreg 10 franci — lei plătibili în bilete de bancă ori în timbre postali.

„Preotulu român.” țiaru bisericesc, scolastic și literar. Apare regulat în 1-a și 16-a și (c. n.) a fie-cărei lune, în număr câte de 1 1/4—2 1/2 cóle și publică: »articlii din sfera tuturor științelor teologice» — tractate dogmatice, istorice, juridice, morali, pastorali, dar mai ales ritual, — predice pre domineci, sabbatori și diferite ocașuni, mai ales pentru ocașuni funebrale, precum și »schite de predici», și ori-ce amenunte aplicabili în predici, »catechese» și alte »învățatur» pentru popor, tractate pedagogice, didactice, studii și recenziuni literare, sciri — din sfera bisericescă, scolastică și literară — Prețulu de prenumerașune pre anul întreg e 4 fl., pre 1/2 2 fl., pre 1/4 1 fl. — Pentru România pre anul întreg 10 franci — lei, — plătibili în bilete de bancă ori în timbre postali.

„Cărțile Săteanului Român.” Pentru tóte trebuințele poporului român. Apare în fie-care lună câte una carte de 1—1 1/2 cólă — și publică: »novele populare, istoriore, fabule, poesii, anecdote, proverbi» și alte »amenunte de învățatură și petrecere, cunoscințe de economiă, industriă, igienă ș. a., — »sciri din lumea mare» mai ales acelea cari mai de aprópe ating pe poporul nostru. — Prețulu de prenumerașune pre un an întreg e numai 1 fl. v. a., pentru România 2 franci 50 bani — plătibili în timbre postali.

Tóte aceste trei țiare deodată abonate costau pre anul întreg 8 fl. v. a., pentru România 20 franci — lei.

===== Esemplare complete dela începutulu anului mai sunt câteva. =====

Aceia, cari voru aboná tóte trei țiarele nóstre, ori barem doné din ele, voru primi îndată gratis patru portrete fórte frumoșe.

Numeri de probă se trimițu gratis ori cui.

A se adresá la: **Cancelaria „NEGRUȚIU”** în Gherla (Szamosujvár) unde se mai află încă de vânđare următoarele **opuri de minune eftine:**

Amor și dincolo de mormentu. Novelă de Ponson du Terail, trad. de N. F. Negruțiu. Prețulu 30 cr. — Biblioteca Săteanului Român. Cartea I, II, III, IV., cuprindú materii fórte interesante și amuzante. Prețulu la tóte patru 1 fi. — câte una deoseb 30 cr. — Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii fórte interesante și amuzante. Prețulu 30 cr. — Colectă de Recepte din economiă, industriă, comerț și chemiă pentru economi, industriași și comercianți. Prețulu 50 cr. — Apologiă. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Român, învederite și rectificade de Dr. Gregoriu Silasi. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg Gabr. Șincai. Prețulu 30 cr. — Rencăscerea limbei românesce în vorbire și scriere învederit și aprețiată de Dr. Gregoriu Silasi. Brosura I. și II. Prețulu fie-căreia e 40 cr. — Ambele împreună 70 cr. — Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagine cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețulu redus (dela

1 fl. 20 cr. la) 60 cr. — **Ifigenia în Aulida.** Tragediă în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețulu 30 cr. — **Ifigenia în Tauris.** Tragediă în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețulu 30 cr. — **Branda séu Nunta fatală.** Schiță din emigrarea lui Dragoșu. Novela istorică națională. Prețulu 20 cr. — **Elu trebuie se se însóre.** Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețulu 25 cr. — **Secretele alor trei nopți séu trei morți vii.** Romanu anglesu după Frankstein de Pamfilu I. Grapini. Prețulu 50 cr. — **Herman și Dorotea** după W. de Goethe traducășune liberă de Const. Morariu. Prețulu 50 cr. — **Economiă pentru scólele popor.** de T. Roșiu. Ed. II, Prețulu 30 cr. — **Petulantul.** Comediă în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șiuluțu. Prețulu 50 cr. — **Nu me uita.** Golecășune; de versuri funebrale urmate de iertăciuni, epitafie ș. a. Prețulu 50 cr.

===== Tóte acestea 20 opuri deodată procurate se dau cu prețulu bagatelú de 3 fl. 60 cr. =====